

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 84/11

Luksemburg, 8 września 2011 r.

Wyrok w sprawie C-120/10

European Air Transport SA / Collège d'environnement de la Région de
Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

**Państwa członkowskie mogą co do zasady ustalić maksymalne poziomy hałas
mierzonego na ziemi, które linie lotnicze muszą zachować przy przelotach nad
obszarami położonymi w pobliżu portu lotniczego**

*Jeżeli jednak skutkiem takiego uregulowania jest zmuszenie linii lotniczych do zrezygnowania
z wykonywania ich działalności gospodarczej, to może być ono przyjęte jedynie przy zachowaniu
warunków przewidzianych w prawie Unii*

W celu ograniczenia hałasu powodowanego przez statki powietrzne w portach lotniczych Unii, dyrektywa 2002/30¹ zezwala państwom członkowskim na przyjęcie ograniczeń zwanych „ograniczeniami działalności”. Ograniczenia te mogą być przyjmowane jedynie w wypadku przekroczenia certyfikowanego poziomu hałasu, który jest mierzony u źródła² – czyli w samym statku powietrznym.

Port lotniczy Bruxelles-National (Belgia) znajduje się na terytorium regionu Flandrii, lecz lądujące tam statki powietrzne przelatuja również na niskiej wysokości nad Région de Bruxelles Capitale [regionem stołecznym Bruksela].

Źródłem niniejszej sprawy jest spór pomiędzy linią lotniczą European Air Transport (EAT) – wyspecjalizowaną w usługach transportu lotniczego towarów (grupa DHL) – a Région de Bruxelles-Capitale (Belgia) oraz Collège d'environnement [komisją ds. środowiska] tego regionu.

Dnia 19 października 2007 r. właściwy organ regionalny nałożył na EAT karę administracyjną w wysokości 56 113 EUR za przekroczenie w godzinach nocnych wartości granicznych przewidzianych w brukselskich przepisach regionalnych. Zgodnie z nimi wartości graniczne są mierzone na ziemi.

Linia lotnicza EAT wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Spółka twierdzi w szczególności, że regionalne uregulowanie, na podstawie którego zarzuca jej się naruszenia, jest sprzeczne z prawem Unii, ponieważ posługuje się maksymalnymi poziomami hałasu mierzonego na ziemi (a nie u źródła), co jest niezgodne z dyrektywą 2002/30.

W tym kontekście Conseil d'État (Belgia) mająca rozstrzygnąć spór postanowiła zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Belgijski sąd zwrócił się do Trybunału o wyjaśnienie, czy regionalne uregulowanie brukselskie, normujące hałas wywołwany przez ruch lotniczy można uważać za „ograniczenie działalności” podlegające przepisom dyrektywy 2002/30, a w szczególności metodzie polegającej na mierzeniu poziomu hałasu u źródła.

¹ Dyrektywa 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 85, s. 40).

² Dokładniej rzecz ujmując dyrektywa 2002/30/WE uwzględnia zasadniczo certyfikowane poziomy hałas statku powietrznego. Taka certyfikacja hałasu statku powietrznego przeprowadzana jest w oparciu o teoretyczne współczynniki referencyjne dla warunków meteorologicznych, geofizycznych i operacyjnych. Współczynniki te uwzględniają parametry takie jak poziom morza, temperatura otoczenia, stopień wilgotności, zatwierdzone cechy podłoża, wysokość mikrofonu oraz trajektorię i parametry lotu.

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał przypomniał na wstępie, iż w odniesieniu do hałasu wywoływanego przez statki powietrzne Unia stosuje metodę **zrównoważonego podejścia**. Metoda ta – zdefiniowana przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO) – składa się z czterech głównych elementów i wymaga starannej oceny różnych możliwych rozwiązań kwestii zmniejszania emisji hałasu, w tym zmniejszenia hałasu lotniczego u źródła, środków planowania i zarządzania przestrzennego, operacyjnych procedur minimalizowania hałasu i ograniczenia działalności.

Takie zrównoważone podejście zakłada, że ograniczenia działalności są dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy wszystkie inne środki zarządzania hałasem nie pozwoliły osiągnąć celów dyrektywy 2002/30.

W tym zakresie Trybunał stwierdził, że **„ograniczenie działalności” w rozumieniu dyrektywy 2002/30 stanowi środek o charakterze zakazu całkowitego lub czasowego uniemożliwiający dostęp statku powietrznego do portu lotniczego w państwie członkowskim Unii.**

Tym samym uregulowanie w zakresie środowiska, takie jak w niniejszej sprawie, ustanawiające maksymalne poziomy hałasu mierzonego na ziemi, które należy zachować przy przelotach nad obszarami położonymi w pobliżu portu lotniczego nie stanowi jako takie „ograniczenia działalności”, jeżeli nie zakazuje dostępu do danego portu lotniczego.

W każdym razie Trybunał zaznaczył, że jakkolwiek stosowanie metody polegającej na mierzeniu na ziemi hałasu powodowanego przez statek powietrzny może mieścić się w ramach zrównoważonego podejścia, **to nie można jednak wykluczyć, że uregulowanie w zakresie środowiska, jak to w niniejszej sprawie, może ze względu na istotny kontekst gospodarczy, techniczny i prawny mieć takie same skutki, co zakaz dostępu do portu lotniczego. Jeżeli jednak okaże się, iż poziomy określone przez uregulowanie krajowe są tak restrykcyjne, iż w rzeczywistości prowadzą do zmuszenia operatorów statków powietrznych do rezygnacji z wykonywania ich działalności gospodarczej, uregulowanie to będzie równoważne z zakazem dostępu i w konsekwencji stanowić będzie „ograniczenie działalności” w rozumieniu dyrektywy 2002/30. Takie uregulowanie powinno zatem być przyjęte przy zachowaniu warunków przewidzianych w dyrektywie.**

Do sądu belgijskiego należy sprawdzenie, czy środki przyjęte przez Région de Bruxelles-Capitale mają takie skutki.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793